உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்

முப்பத்திரண்டாம் ஆண்டு நிறைவிழா

சைவர் மகாநாடு, வேலூர்

வடஆற்காடு ஜில்லாக் கூட்டுறவு அதிகாரி

பெருந்திருவாளர்: கீ. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்களது

திறப்புரை

பெருமாட்டிகளே! பெருமான்களே!

இம் மாபெரும் மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்கும் பெருமையையும் பேற்றையும் எனக்கு அளித்ததற்காக, இதனை நடத்துவிக்கும் பெரியார்க்கு நான் பெரிதும் கடமையுள்ளவனாகின்றேன். எனது உள்ளத்தினின்றும் ஊற்றெடுக்கும் நன்றியறிதலை அவர்க்கு முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்கும் முறையில் சில சொல் கூற விரும்புகிறேன்.

I தமிழர் பழைமையும் சைவத்தின் தொன்மையும்

இந்தியாவுக்குத் தெற்கே லெமூரியா என்று ஒரு கண்டம் இருந்த தென்பதைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. இதனைத் தற்கால அறிவியல் அறிஞர் பலரும்

ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் அப்பெரு நிலப் பாகத்தில் வசித்திருந்தனர் என்றும், ஒரு பெரிய கடல் பெருக்கத்தினலே அக்கண்டம் விழுங்கப் பெற்றதென் றும் பொறுப்பான தமிழ் நூற்கள் சிலவும் கூறுகின்றன. ஆசியா கண்டத்தின் கடல் ஓரமாயுள்ள சுண்டா தீவு களில் தொடங்கி, ஆப்பிரிகா கண்டத்துக் கீழ்க் கட லோரம் வரை இந்துமகா சமுத்திரமானது ஒரு பெரிய கண்டமாகப் பரந்து இருந்தது என்றும், அவ்விடத்தில் தான் மனித வர்க்கம் முதன் முதலில் தோன்றி யிருக்க வேண்டுமாதலினல் அது மிக முக்கியமானது என்றும், ஆசிரியர் ஹெக்கல் என்பார் ஆராய்ந்து முடிபு கட்டுகிறர். தற்கால ஆராய்ச்சியின்படி மக்கள் பகுதியின் முதல் தோற் றம் உண்டான இடம் இந்துமகா சமுத்திரத்தின்கீழ் இப் போது அமிழ்ந்து கிடக்கும் நிலப்பரப்பே என்று மற்றொரு அறிவியல் அறிஞர் எழுதுகிறர். இவ்விடத்திலேயே மனி தத் தோற்றம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும், மகாப் பிரளயத்திற்குப் பிறகு மக்கள் வசிக்கத் தொடங்கிய தும், செடி கொடிகள் முளைக்கத் துவங்கியதுமான இடம் இந்தியாவே என்பதையும், சர் வால்டர்ராலே என்னும் ஆசிரி யருடைய 'உலகத்தின் வரலாறு' என்னும் நூல் வலியுறுத்து கின்றது.

இன்றைக்கும், காமஸ்கட்கா, இதாலியிலுள்ள டஸ்கனி, நியூஜிலந்து முதலிய இடங்களிலே, மக்கள் தமிழ்மொழியை யொட்டிய ஒரு பாஷையையே பேசுகிறர்கள் என்பது கொண்டு, தமிழ் மக்கள் தான் உலக மொத்தமும் பரவலானர் கள் என்பதை ஒருவாறு நிரூபிக்கலாம். இன்னும் பல கார ணங்களும் காட்டப் பெறுகின்றன.

லெமூரியா கண்டம் கடல் கொள்ளப் பெற்றபோது தமிழ் மக்களில் ஒரு பகுதியார் படகுகளில் தப்பியோடி ஆப்ரிகா கண்டத்தின் எல்லையை அடைந்தனர். அங்கிருந்து துலேவிலுள்ள எரின் என்னும் இடம் வரை போயினர். பழைய பிரிட்டன் தேசத்திலிருந்து வந்த சிம்ரி என் னும் மக்கள் தொகுதியார் தமிழரே என்று கருதப்

பெறுகின்றனர். இந்திய - ஆப்ரிக நிலத்திலிருந்து ஆப்ரிகா வழியாய் ஐரோப்பாவிற்கும், ஐரோப்பா ஆசியா இரண்டின் வழியாய் அமெரிக்காவிற்கும் சென்று, ஆதி மக்கள், அக்காலத்தில் குடி புகுதற்கு வசதியாயிருந்த பூ பாகத்தின்மீது படர்ந்துகொண்டார்கள்; நீள வளர்ந்திருந்த நிலப் பரப்பு, கடலில் இறங்காமலே, ஆஸ்திரேலியாவுக்குச் செல்லவும் அவர்கட்குத் துணையாயிருந்தது, என்று சாமுவேல் லெய்ங் என்பார் தமது 'மனிதனின் பழைமை', என்னும் நூலிலே கூறுகிறார். இந்தக் கொள்கையை ஆதரித்துத், 'தமிழ் இந்தியா' என்னும் நூலிலே பல மேற்கோள்கள் காட்டப் பெறுகின்றன.

கடலுக்குள் மறைந்த லெமுரியா கண்டத்திலே, குமரி நாடு என்னும் பாகத்திலே இருந்த மகேந்திர மலையே தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் வாழ்தற்குரிய இடமாக இருந்தது. அம்மலையின் கண்ணேயே நான்கு தமிழ் மறைகள் அல்லது தெய்வப் பனுவல்கள் என்பன, நான்கு நீத்தார்க்கு நல்கப் பெற்றன. இம்மறைகள் வேறு, பிற்காலத்துத் தோன்றிய வடமொழி நான்கு வேதங்கள் வேறு, என்பதைக் குறிக்கவே, அத் தமிழ்ப் பனுவல்கள் 'பண்டை நான்மறை' என்னும் பெயரால் வழங்கப்பெற்றன. இந்நான்கு மறை நூல்களும் கடல்கோள் வெள்ளத்திலே மறைந்தனவாயினும், அவற்றின்கண் பொதிந்திருந்த உண்மைகள், வாயினால் ஒருவர்க்கு ஒருவர் சொல்லியே, வழி வழியாக வழங்கப்பெற்று வந்தன. திராவிடப்பெரியார்களது பாடல்களிலும் நூல்களிலும் அவை இன்றைக்கும் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

லெமூரியாவிலும் தென்னிந்தியாவிலும் வதிந்துவந்த தமிழ் மக்களது சமயக் கொள்கை, சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையேயாகும். எனவே, தமிழர்களது நான் மறையின் கருத்தே பண்டைய உலகம் அல்லது அந்த உலகத்தின் ஒரு பகுதியினது தத்துவக் கருத்தாகும். படகுகளின் துணைகொண்டு ஐரோப்பாவிற்குத் தப்பி ஓடிய மக்கள் இக்கருத்துக்க ளடங்கிய மறைகளைத் தங்களோடு கொண்டு சென்று பண்டைய உலகத்தினுக்கு அடி கோலியிருப்பார்கள். பின்

னர் அக்கருத்து மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவி யிருத்தல் வேண்டும்.

தப்பியோடிய தமிழ் மக்களில் சிலர் பழைய பிரிட்டன் தேசத்திற்குச் சென்று குடியேறினவர். அவர்கள் இக் கொள்கைகளை அந்நாட்டிற்குக் கொண்டு போயிருத்தல் வேண்டும். பண்டைய பிரிட்டிஷ் மக்களின் கொள்கை சைவ சித்தாந்தமே என்றும், அவர்களது சமயம் சைவ சமயமே என்றும் சொல்வதற்குப் போதியசான்றுகள் இருக்கின்றன. இதுபற்றிக் கடைசியாக வந்துள்ள நூலின் பெயர் "பழைய பிரிட்டிஷாரது சமயம் சைவ சமயமே" என்பதாகும்.

அக்காலத்திலே ஐரோப்பாவிலே வதிந்த மக்கள் சமயம் இன்னது, சமயக்கொள்கை இன்னது, என்று அறியவேண்டு மானல் கிரேட் பிரிட்டன் நாட்டில் வசித்துவந்த 'ட்ரூயிட்' என்னும் மக்களையே அணுகுவது வழக்கம். பிளாடோ என்னும் பெரியாரது கொள்கைகளுக்குப்பெரும்வழி காட்டியாகிய பிதா காராஸ் என்னும் பேரறிஞர் பிரிட்டன் நாட்டு ட்ரூயிட் மக்களைச் சென்று காண்பார்; அவர்களைத் தம்மிடத்திற்கு வரவேற்று அளவளாவுவார். அவ்வழியாக அவர்களிட மிருந்தே தமது கொள்கைகளுக்கு அவர் அடிகோலிக்கொண் டார்; ஆர்வமும் ஆற்றலும் பெற்ருர். மெர்சன் என்னும் பெருந்தகையாரால் பலபடப் புகழ்ந்து பேசப் பெறும் தத்துவப் பேரறிஞராகிய பிளாடோ என்பவர் பண் டைய ட்ரூயிட் மக்களது அறிவுப்பிழம்பிலிருந்தே தாம் விளக்கம் பெற்ருர். பண்டைய கிரேக்கர்கள் பிரிட்டிஷ் ட்ரூயிட் மக்களிடமிருந்தே தங்கள் தத்துவக்கலையைக் கற் ருர்கள் என்று பிளாடோவின் மாணவரான அரிஸ்ட்டாடில் சொல்லியிருக்கிருர். எனவே, பழைய காலத்தில் பிரிட்டன், கிரீஸ் இந்த இரண்டு நாட்டுக் கொள்கைகளும் சைவ சித்தாந் தமே யாகும் என்பது வெள்ளிடைமலை. பிளாடோவின் கொள்கை சைவ சித்தாந்தத்தை மிக ஒத்திருக்கின்றது என் பது குறிக்கற்பாலது. அதேபோல் சிரியா, கால்டியா, எகிப்து முதலிய நாடுகளிலும், அப்பண்டைய உலகக் கொள்கையே நிலவியிருந்த தென்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் பகரமுடி

யும். இவ்வாறாக உலகமொத்தமுமே மற்ற எந்தச் சமயக் கொள்கையும் கனவிலும் கருக்கொள்ளு முன்னமே, சைவ சித்தாந்தம் பரவியிருந்தது என்று சொல்லலாம். இதற்குரிய அத்தனை அத்தாட்சிகளையும் இச்சிறு அறிக்கையிலே எடுத்துக் கூறிவிடல் முடியாது. சர் ஜேம்ஸ் ஜ்யார்ஜ் பிரேஜர் "பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள மக்கட் கதைகள்" என்ற பெயருடன் மூன்று கனத்த நூற்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றைப் படிப்போர், ஆதிகாலத்திலே உலகின்கண் ணிருந்த மக்கட்பிரிவினரது சமயக்கருத்துக்கள், பழக்க வழக் கங்கள், நம்பிக்கைகள், சட்டதிட்டங்கள் முதலியவை எவ் வளவு ஒத்திருந்தன என்பதைக் காண ஆச்சரியமடை வர். அவ்வளவு மிகுதியாக ஒத்திருப்பதற்குக் காரணம், அம்மக்கட் பிரிவினர் பலரும் ஒரே இடத்தில் தோன்றிப் பின் பரவினர் என்றாவது, அல்லது ஒரே இடத்திலிருந்து தங்கள் கருத்துக்களைப் பெற்றார்கள் என்றாவதுதான் நினைக்க வேண்டி யிருக்கின்றது. அந்தப் பொது இடந்தான் தமிழ் நான்மறையா யிருத்தல் வேண்டும்.

தமிழ்ச் சைவசித்தாந்தமே, பதின்மூன்றாவது நூற்றாண் டின் தொடக்கத்தில் காஸ்மீரத்திலுள்ள பிரதிபிஜ்ஞ வகுப்பி னிடமிருந்து பிறந்ததுஎன்று சிலர் கூறுகின்றனர். பதின்மூன் றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பல காலத்திற்கு முன்பே இந்தியா வில் சைவ சித்தாந்த ஆசிரியர்களும் நூற்களும் நிலவியிருந் தன என்பதை நினைவு செய்து கொண்டால், அவர்கொள்கை மண்மேலிட்ட கலமாகும். மகாபாரத காலத்திற்கு முந்தியது சைவ சமயம் என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது.

சிந்துவிலும், பஞ்சாப்பிலும் முறையேயுள்ள, இறந்த வர் குன்றம் என்று பொருள்படும் "மோஹன்ஜோ டேரோ" விலும், ஹாரப்பாவிலும் தோண்டி யெடுக்கப்பெற்ற பல பொருள்களிலிருந்து, கிறித்து பிறப்பதற்கு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னேயே, ஆரியர்கள் இந்நாட் டில் குடிபுகுதற்கு முன்பே, இங்கு ஒருசிறந்த நாகரிகமுள்ள மக்கள் வசித்து வந்தார்கள் என்று வெளிப்படையாகத் தெரி

கின்றது. "மோஹறன் ஜோடாரோவும், ஹாரப்பாவும் பொதிந்து வைத்துக்கொண்டிருந்த பல உண்மைகளிலே மிகவும் குறிக்கத் தக்கது என்னவென்றால், சைவசமயமானது செம்புக் காலத்தினது, இன்னும் சொல்லப்போனால், உலகில் தோன்றியுள்ள எல்லாச் சமயங்களுக்கும் மிகப் பழைமையானது" என்று இந்திய அரசாங்கக் கல்வெட்டு இலாகாவின் தலைவரான சர் ஜான் மார்ஷல் என்பார் விதந்து ஓதுகின்றார்.

சுவேதாசுவதர உபநிஷத்திலிருந்து சைவ சித்தாந்தம் வந்தது என்று சொல்வோரும் சிலர் இருக்கின்றனர். சார்புபற்றிப் பேசுவது என்று சொல்லியும், பிற்காலத்தில் நிறுவப் பெற்ற பல கொள்கைகளைப்பற்றிக் கூறுகிறதுஎன்பதுகொண்டும், இந்த உபநிஷதம் மிகவும் பிற்காலத்தியது என்று கொள்ளப்படுகின்றது. பழைய உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பெறாத முற்றும் புதிதான பல பொருள்களை இவ்வுபநிஷதம் கூறுவதோடு, அவைகளில் உள்ள கொள்கைகளையே அடியோடு மாற்றிவிடுகின்றது. 'இந்துக் கொள்கை' என்ற தம் நூலிலே திரு. ஆர். சி. போஸ் என்பார் இவ்வுபநிஷதம் காலத்தால் பிந்தியது என்பதை நிறுவிக் காட்டுகின்றார்.

புராணங்களிலும், தமிழ்ப் பனுவல்களாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம் முதலியவற்றிலும் கூறப்பெறுகிற ஆகமங்கள் வெகு பழைய காலத்தன என்பதிற் சந்தேகமில்லை. இராமருடைய காலத்திலேயே ஆகமக்கலை மிக விரிவாக விளங்கி வந்தது. ஆகமங்கள் கிறித்து பிறப்பதற்கு ஆயிரம்ஆண்டுகளுக்கு மிகமுந்தியனவாகஇருத்தல்வேண்டும் என்று தமிழ்ச் சிவஞான போதத்தை முதன் முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ரெவரெண்ட் ஹாஸிஸ்டன் என்பார் எண்ணுகிறார். மகாபாரத காலத்து மக்கள் சிவபெருமானை வழிபட்டுவந்தார்கள் என்று கீழ்நாட்டுக் கலைவாணர்கள் ஆராய்ந்து கூறுகிறார்கள். சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையானது தமிழர்களது தூய தனிக்கொள்கையென்றும், இதற்கும் வடமொழிக் கொள்கைகட்கும் ஏதும் சம்பந்தம் கிடையாதென்றும், இந்தத் துறையில் பலபட ஆராய்ச்சி செய்தவர்களும்

சமநோக்குடைய உத்தமப் பெரியார்களுமான டாக்டர் ரெவரென்ட் ஜி.யூ.போப், ரெவ் - கௌதி, ஆசிரியர் ப்ரேசர் முதலியோர் கருதுகிறார்கள்.

II. சைவ சித்தாந்தத்தின் மாண்பு

'இந்தியக்கொள்கைகளைப்பற்றிய புதுவிளக்கம்' என்னும் நூலில் பின்வருமாறு காண்கிறது:—'அத்வைதம்' என்னும் சொல் உள்பொருள் இரண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது. அவற்றில் ஒரு பொருள் உண்மையல்லவென்றாவது இல்லையென்றாவது சொல்லவில்லை. இரண்டு பொருள்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை மாத்திரமே அச்சொல் விளக்குகிறது. இரண்டு பொருள்களும் பண்புவகையிலே ஒரு தன்மையனவாக இருக்கின்றன என்பதையும், பொருள் வகையிலே இரண்டாகக் காண்கின்றன என்பதையும் அம்மொழி குறிக்கிறது. இரண்டாகக் காணப்பெற்று முடிவில் ஒன்றாகக் கலக்கின்ற, வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாகிய, இந்த சம்பந்தத்தை சொல் கொண்டு விளக்கிவிடுவதென்பது அரிது. உணர்ந்தே கண்டுகொள்ளுதல் வேண்டும். இதுவே அத்வைதக் கொள்கை எனப்படுவது. இதுவே ஒப்பற்ற உயர்ந்த உண்மையுமாகும். இதுவே சித்தாந்தம் அல்லது உண்மை முடிபு எனப் பெறுவது, கிறித்துவர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுவது.

'சித்தாந்தம்' என்னும் சொல்லுக்கு 'நிறுவப்பெற்ற உண்மை' என்று பொருள். மற்றவை, பூர்வபட்சம் செய்யப்பெற்ற அல்லது தகர்க்கப்பெற்ற கருத்துக்கள் எனப்படுவன.

சமயம் என்பது, ஆகமங்களில் நேர்முறையாகவும் விரிவாகவும் விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. வேதங்களில் கூறப்படுவதுபோல ஆகமங்களிலும், இப்பொருள், ஞான காண்டம், கர்ம காண்டம் என்னும் இருபகுதியாக சொல்லப்பெறுகின்றது. வேதங்களிலுள்ள இவ்விரு பகுதிகளிலும் சமயத்தைப் பற்றி ஆழமான கருத்துக்கள் சொல்லப் பெறவில்லை. மேற்போக்கான வகையில் சுருக்கமாகவே கூறப்பெற்றிருக்கின்றது. ஓர் அளவு சமயவளர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு அவை

போதும். சமய உணர்ச்சி முதிர்ந்தவர்களுக்குரிய போதனை கள் அவற்றில் இல்லை. யாகங்கள் செய்வதைப் பற்றி வேதங் கள் கூறுகின்றன. உபநிஷத் காலத்திலும் யாகங்கள் நடந்து வந்தன. பிராம்மணங்களில் அவற்றிற்குரிய சடங்குகள் விரி வாக்கப்பெற்றன. ஞானகாண்டப் பகுதிகளும், சமயத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும் பொதுவாகவும் சொல்லுகின்றனவே யல்லாமல் தத்துவங்களைப் பற்றிய விவரங்களையாவது முடி வான பொருளாகிய முத்தியைப் பற்றிய நுணுக்கங்களை யாவது கூறவில்லை. ஆனால் ஆகமங்களின் ஞானகாண்டத்தில் முத்தியைப்பற்றி மிக விளக்கமாகவும் திட்டமாகவும் கூறி யிருப்பதனால்தான், அதில் கூறியிருக்கும் கொள்கைக்குச் 'சித்தாந்தம்' அல்லது முடிந்த முடிபு என்ற பெயர் வழங்கு கிறது.

சனகர், சனந்தர், சனாதனர், சனத்குமாரர் என்னும் நான்கு மூதறிஞர்களும் சிவபெருமானிடம் சென்று, வேதங் களைப் படித்து மூளை குழம்பிவிட்டதெனவும், தெளிவு ஏற் படவில்லை எனவும் முறையிட, இறைவன் அவர்களுக்கு ஆகமங்களைப் போதித்தார். எனவே, ஆகமங்களின் அருமை பெருமை வெள்ளிடைமலை.

பௌத்த சமண சமயங்கள் எழுந்து மற்ற மதங்களை வீழ்த்திவந்த காலத்திலே சைவ சமயமே, அவற்றின் தாக் கையும் மீறி வெற்றியோடு மேலோங்கி விளங்கியது. அக் காலத்திலேதான் சமயகுரவர்களாகிய திருஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் இந்நால்வரும் தோன்றி னர். சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையினை பிற் காலத்தில் விளக்கிய பெருமை முற்றும் மெய்கண்ட தேவரதாகும்; அவரைப் பின்பற்றிச் சந்தான குரவர்களாக அருணந்தி சிவா சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவாசாரியார் மூவரும் தோன்றினர். தற்கால சைவசமயம் அவர்கள் காலத்திற் றான் தொடங்கிற்று என்று கூறுதல் வேண்டும். இந்நால்வ ரும் ஆகமக் கலையைப் பெரிதும் வளர்த்து ஒழுங்குபடுத் தினர்.

காலத்தால் மிகப் பழைமையதாயிருந்தும், வடமொழி தென் மொழியிலும் அதனைப்பற்றி விளக்கும் நூல்கள் பல இருந்தும், ஏனோ இச்சைவ சித்தாந்தம், கீழ்நாட்டுக்கலை யாராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர்களது உள்ளத்தைக் கவரவில்லை என்பது விந்தையாகத் தோன்றும். காரணத்திற்கு எதும் நீள நினைக்கவேண்டுவதில்லை. சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் முதலாக வந்த மேனாட்டு ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் வட இந்தியாவிலேயே தங்கினார்கள். அங்கு அவர்கள் அறியக் கிடைத்தன சங்கரரது கொள்கையும், சக்தி வழிபாடுமேயாம். சைவசித்தாந்தம் இன்னதென்று அவர்களுக்கு அறிவிப்பாரில்லை. வடமொழி நூற்களை ஆராய்வதிலேயே அவர்கள் கருத்தைச் செலுத்தினர். ஆயினும் உண்மை யறிந்த ஆசிரியர் மாக்ஸ் மூலர் என்பார் ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்குப் பின்வருமாறு அறிவுறுத்திப் போயிருக்கிறார்.

"வடமொழி நூற்களை ஆராய்வதிலே அவர்கள் காலத்தைச் செலவழித்துவிடலாகாது. தென்னிந்தியாவிலே, ஒரு கொள்கை உண்டு. அதைப்பற்றிப் பல நூற்கள் இருக்கின்றன. வடமொழியின் சம்பந்தம் அதற்கு இருப்பதாக நன்கு தெரியினும், மிக்க அழகு வாய்ந்தனவும் மிகச் சிறந்தனவுமான பல பழந்தனி யியல்புகளைத் தனக்கே உடையதாக அது காண்கிறது. அவை ஆராய்ச்சிக்குரியன. திராவிட மொழிகளையும் அவற்றிலுள்ள இலக்கியங்களையும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர் கற்கும் பேறுபெறவில்லையே என வருந்துகிறேன். வடமொழியிலே மேலும் படித்தற்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று குறை கூறும் இளமாணவர்கள் இந்தத் துறையில் இறங்குவார்களாயின் பெரும்பயன் எய்துவார்கள் என நான் நம்புகிறேன்."

பேரறிஞராகிய திரு. வி. வி. இரமணன் கூறுகிறார்:— "மாக்ஸ் மூலர் இறப்பதற்கு முன்னே எழுதிய 'இந்தியச் சமயங்கள் ஆறு' என்னும் அரிய நூலில், வடமொழி தென் மொழியில் ஆகமக் கலையைப்பற்றிய நூற்கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்திருந்தார் என்ற குறிப்புகள் கிடைக்கின்றனவே யல்லாமல், திவ்யாகமங்களிலே விளக்கியுள்ளபடி

சைவ தரிசனங்களின் உட்பிரிவுகளை அவர் கற்றிருந்தார் என்றுவது, தெரிந்திருந்தாரென்றுவது அறிவதற்கு ஏதும் ஆதாரம் இல்லை'' எனவே, திரு. மாக்ஸ் மூலர் மேலே காட்டிய மேற்கோளில் கூறியபடி சைவசித்தாந்தத்திற்கு வடமொழியின் சம்பந்தம் இருப்பதாக நன்கு தெரிகிறது என்பதில் ஏதும் பொருளில்லை.

சைவசித்தாந்தக் கொள்கையைப் பாராட்டும் மேனாட்டுக் கலைவாணர்களிலே டாக்டர் ஜி.யூ. போப், திரு. எச். ஆர். ஹாஸிஸ்டன், டாக்டர் கிரான்ட், திரு. ஜி. எம். காப்பன், திரு. டப்ளியூ எச், ஷோமெரஸ், டாக்டர் - பார்னட் முதலியோர் சித்தாந்த நூற்களை ஆங்கிலத்திலும் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர். டாக்டர் பால் டுயெசன், டாக்டர் உவில்லியம் ஜான், டாக்டர் எப். ஆட்டோஸ்ரேடர், திரு. எச். ஏ. பாப்லி, ஆசிரியர் ஆர். டப்ளியூ ப்ரேசர், திரு. எப். கௌதி, திரு. டி. ப்ரௌக்ஸ், திரு. ஜி. இ. பிலிப்ஸ், திரு. எ. எல். கிளேடன் முதலிய பலர் சித்தாந்தக் கொள்கையில் வல்லவர்களானவர்கள்.

தமிழ் ஆசிரியர்களிலே சென்ற நூற்றுண்டிலே சைவ சித்தாந்தத்திற்கு மறுஉயிர் கொடுத்தவர், திரு.ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்னைக்குவந்து அச்சுக்கூடம் வைத்துச் சைவ நூற்கள் வெளியிட்டும், சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியும் சைவ சித்தாந்தத்தை வளர்த்தார். தமிழுக்கும் புத்துயிர் தந்தார். இப்பெரியார் 1883-ம் ஆண்டில் மறைந்தார்.

சித்தாந்தத்தை வளர்த்தவர்களிலே அடுத்த பேரறிஞர் திரு. நல்லசாமிப் பிள்ளை ஆவார். சிவஞான முனிகள் வரைந்த திராவிட மாபாடியத்தைத் திருவாவடுதுறை மடம் மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்த அக்காலத்திலே சிவஞான போதத்தை ஆங்கிலத்திலே எழுதி அதற்கு விரிவுரையும் வரைந்தவர் இவர். 'சித்தாந்த தீபிகை' என்னும் வெளியீட்டைத் துவங்கி அதற்கு ஆசிரியராக இருந்தார். ஐரோப்பா

அமெரிக்கா முதலிய அயல் நாடுகளில் சைவ சித்தாந்த ஞானம் பரவுதற்கு இத்தீபிகை துணையாக இருந்தது.

அடுத்தபடி சித்தாந்தத்திற்குத் தொண்டாற்றியபேரறிஞரும், எனது கெழுதகை நண்பருமான திரு. டி. கோபால் செட்டியார் ஆவர். சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றி அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள நூற்கள் ஐரோப்பா அமெரிக்காவிலுள்ள அறிஞர்களது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அறிவியல் முறையிலே சுவிடன் தேசத்துப் பெரியாரது மூதுரைகளைக் காட்டி சித்தாந்த உண்மைகளை விளக்கியதற்காகச் சைவர்கள் திரு. செட்டியார்க்குக் கடமைப்பட்டவர் ஆவர். அவரது நூற்களின் பயனாகப், புது ஜெருசலேம் சர்ச்சைச்சேர்ந்த கிறித்தவர்கள், தங்கள் மதத்தோடு சைவ சித்தாந்தம் ஒத்திருப்பதை யறிந்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஈண்டு குறிக்கத் தக்கது.

நமது உள்ளமார்ந்த நன்றிக்குரிய மற்றொரு பெரிய மூதறிஞர் சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் ஆவர். பல நூற்கள் எழுதியும், பல சொன்மாரிகள் பொழிந்தும் சைவத்தை விளக்கியும் உணர்த்தியும் வருபவர். சித்தாந்தம் நம் நாட்டிலே பலபேரால் படிக்கப் படுவதற்குக் காரணம் அவரது அரும் பணியேயாகும். அப்பணியின் பயனாகச் சென்ற 32 ஆண்டுகளாகச் சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் சைவத்தை வளர்ப்பதற்குச் செய்து வரும் அருந்தொண்டினைப் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பாளையங்கோட்டை சைவ சித்தாந்த சபை சில காலம் தொண்டாற்றியது. அது செய்த நன்மைகட்கு நமது நன்றி அதற்கு உரியது. திரு. காந்திமதிநாத பிள்ளையைப்போல சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கிய அறிஞர்கள் பலருக்கும் நமது செய்ந்நன்றி செலுத்தற்பாலது.

சைவசித்தாந்தத்தைப் போல் சமரசமானதாயும் மற்ற எல்லாச் சமயங்களுக்கும் இடங்கொடுப்பதாயும் இருக்கும்

கொள்கை உலகத்தில் வேறு ஏதும் இல்லை என்னலாம். அதனுடைய நோக்கமே,

"யதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொருபாகனார்தாம் வருவர்" என்பதாகும்.

சமயங்கள், படிப்படியாக உயிரினது உண்மை யுணர்தற்குத் துணையாக நிற்பன.

ஒருசார்பாகப் பேசவேண்டும் என்னும் அவசியமேயில்லாத மேல் நாட்டுக் கலையறிஞர்கள் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றி என்னகூறுகிறார்கள் என்று காண்போம் :

திரு. ஜி. யூ. போப் எம். ஏ; டி. டி. கூறுகிறார்: "திராவிடாது அறிவிற் கடைந்தெடுத்த அமுதமே சைவசித்தாந்தக் கொள்கையாகும்.

"இந்தியாவிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களிலும் மிக்க விரிவானதும், மக்களது உள்ளத்தைக் கவரக்கூடியதும், உண்மையாய்க் காணின் ஐயமில்லாமலே பெரும்பயனளிக்கவல்லதும் சைவசித்தாந்தமே யாகும்"

கிறிஸ்துவக்கல்லூரி வெளியீட்டிலே (XXII-9) திரு. டப்ளியூ கௌதி எழுதுகிறார்:—

"சைவ சித்தாந்தத்தைப் போல், நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு உரிமையுடைய கொள்கையாவது சமயமாவது, வழிபாடாவது வேறு ஏதும் கிடையாது.

"மிகப்பழைமையானது என்ற பெருமை அதற்கு உண்டு. சமய உலகத்திலே, தென்னிந்தியாவின் தொன்மைப் பெருமைகள் யாவற்றையும் தான் ஏற்று விளங்குவது சைவக்கொள்கையே யாகும். அதுவே தமிழர்களது சமயமாகும். மற்ற எல்லாச் சமயங்களும், அதனோடு ஒத்துப் பார்க்கும்போது, அயல் நாட்டினதென்றே கூறவேண்டிவரும்.

"தமிழர்களால் பெருவாரியாகக் கைக்கொள்ளப்பெற்றிருப்பதனாலும், மிகப்பழைய காலத்துப் பொருள்கள்

சிலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதனுலும், சைவ சித்தாந்தம் மற்ற எல்லாக் கொள்கைகளைக் காட்டிலும் தமிழர்களுக்கு உரிமையானதாகும். தமிழ்க் கிறித்தவப் பாதிரிமார்களாலே படித்தற் குரியதும் அஃதேயாகும்.

"சமய உணர்ச்சி தருவதிலும், வாழ்க்கைக்கு விளக்கமாக இருப்பதிலும் சைவ சித்தாந்தத்தைக் காட்டிலும் மேன்மையான கொள்கை தென்னுட்டிலே கிடையாது. இந்தியா முழுதிலுமே இதற்கு இணையானது இல்லை என்று சொல்வதும் தவருகாது. இந்தியரது மனேநிலையும் அவரது வாழ்க்கை நிலையும் மிக உச்ச அளவில் சென்று கொண்டிருந்தது என்பதை அதனிடத்தேயுள்ள பெருமைகளை நோக்கும்போது துணிந்து கூறலாம். கிறித்துவப் பிரசாரகர்கள் செய்யும் வேலையைமாத்திரம் இதனேடு கலந்து பார்த்தலாகாது."

'இந்தியாவின் உள்ளம்' என்று டாக்டர் எல். டி. பார்னட் எழுதியுள்ள நூலில் கூறுகிறுர்.

("சைவ சமயத்தில் இருக்கின்ற) கசிந்து உருகிப் பாடும் செழும் பாடல்களைப்போல் உலகத்திலுள்ள வேறு எந்த சமயத்திலும் கிடையாது. உணர்ச்சியின் உயர்வு, ஆர்வத்தின் திண்மை, உருகிச் சொல்லும் சொற்களின் அருமை முதலியவற்றிலும் வேறு எந்த மதமும் இணையாகாது."

'இந்திய தெய்வக் கொள்கை' என்னும் தமது நூலிலே திரு. என். மெக்னிகால் எம். ஏ., டி. லிட் என்பார் வரைகிறுர்:—

"கடவுள் கொள்கையிலே பார்க்கும்போது, இந்திய மண்ணிலே தோன்றிய எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்த கொள்கை இது."

"கடவுள் கொள்கையைப் பற்றி (சைவ சித்தாந்தத்தில் கூறியிருப்பதைக் காட்டிலும்) நிரம்பிய எண்ணங்களையும் உன்னதக் கருத்துக்களையும் இந்தியாவில் வேறு எந்த சமயமும் கூறவில்லை. புவனத்தை ஆண்டு அடிமை கொள்வதே எல்லாம் வல்ல இறைவனின் என்றும் மாறாத செயலாக இருக்கின்றது என்று கொள்ளும் சைவ சமயக் கொள்கை மிகச் சிறந்தது.

"ஆதிமுதல் அந்தம்வரை அருளே வடிவமான ஆண்டவன் நீதி வழுவாத கடவுள் என்ற அடிப்படையான கொள்கையை (சைவ சித்தாந்தம்) கண்டு பற்றிக் கொண்டிருப்பது போல இந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்தக்கொள்கையும் கொள்ளவில்லை."

ஏசு கிறிஸ்துப் பெருமானாலே செய்யப்பெற்ற இரண்டாவது கிறித்தவ சமயவிளக்கம் அறிவியலுக்குப் பொருத்தமுடையதாய் சைவ சித்தாந்தத்திற்கு ஒத்து இருக்கின்றது. எனவே, சைவ சித்தாந்தமே எதிர்கால உலகம் போற்றிப் பற்றிக் கொள்ளுதற்குரிய உலக சமயமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

III சைவ சித்தாந்தத்தின் வளர்ச்சி

சமய நூற்களிலே சமய உண்மைகள் பல கூறப் பெற்றிருக்கின்றன. மாறிக்கொண்டே செல்லும் கால நிலைக்கு ஏற்ப அவ்வுண்மைகள் வளர்ந்து கொண்டே செல்ல வேண்டும். அறிவியல் ஆராய்ச்சி இல்லாத காலத்திலே தவத்தால் சிறந்த பெரியோர்களால் எழுதப்பட்ட கொள்கைகள் இக்காலத்துக்கு ஏற்றவகையிலே விளக்கம் செய்யப்பெறல் வேண்டும். இன்றைய மக்களது உள்ளங்களில் சென்று பாய்தற்குஉரிய முறையிலே கொள்கையை விளக்குகின்ற சமயங்கள் நம் நாட்டில் இப்போது இல்லையென்றே சொல்லுதல் வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் 'ஏன் அப்படி?' என்று

கேள்வி கேட்கும் இக்காலத்துக்கு ஏற்றமுறையில் சமய உண்மைகளை விளக்கவேண்டுவது அறிஞர் கடமை.

இறைவனது திருவிளையாடல்களின் உட்கருத்தைப் பற்றி எவரும் இதுவரை விளக்க வராமல் இருப்பது ஒரு பெரிய குறையாகும். பெரும் புகழ்படைத்த எத்தனையோ புலவர்கள் உள்ள இந்நாட்டிலே இதை விளக்குவதா கடினம்? பல நூற்றாண்டுகளாயும், திருமூலரது திருமந்திரத்திற்கு உரை காணும் அறிஞர் ஒருவர் தோன்றாதிருப்பது ஆச்சரியமா யிருக்கிறது.

IV முடிபுரை

இப்படியே சென்றால் நமது சமயம் தற்கால முறையில் வளரும் மற்ற சமயங்களாகிய கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிப் போகவேண்டிய தாய்விடும். எனவே, நான் தமிழ்க் கலைவாணர்களையும் சமயப் பெரியார்களையும் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், 'உறக்கத்தைவிட்டு விழியுங்கள்! எழுங்கள்! அறிவியல் முறையிலே, தற்காலத்திற்குத் தகுந்த வகையிலே சமயத்தை வளருங்கள்!' என்பதேயாகும்.

சைவசித்தாந்தக் கலையெல்லாம் பனை ஓலைகளில் இருந்த காலம் எப்போதோ போய்விட்டது. சைவமடாதிபதிகள் இனி அவற்றை மூடி மூடி வைக்க முடியாது. எத்தனையோ சித்தாந்த நூற்களும் உரைகளும் வெளியாய் விட்டிருக்கின்றன. சைவ சித்தாந்தத்தில் உண்மையன்புடைய ஒவ்வொருவரும் இனிச்சும்மா இருத்தல் ஆகாது. அறிவுடையவர்கள் பலரும் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். நூதன நூல்பல இயற்றிச் சமயம் பரப்பல் வேண்டும்.

பணம் படைத்தவர்கள் பலரும் நமது சமய உணர்ச்சிக்குத் தங்கள் பணம் செலவாவதில் வேட்கையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். மற்ற சமயக்காரர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சியில் சிக்கித் தங்கள் மதம் சாகவும், அவர்கள் மதங்கள் வளரவும் பெருந்தொகைகள் வழங்கும் வழக்கம் செல்வந்தர்களைவிட்டு ஒழிய வேண்டும்.

நமது மடாதிபதிகளும் விழித்து எழுந்து நிலையறிந்து சமயத்தைக் காக்கமுன்வருவார்களாக! சைவ சைவசித்தாந்தத்தை வளர்த்தற்குரிய வழிகளைக் கோலுவார்களாக.

பெருமான்களே! பெருமாட்டிகளே!

இதுகாறும் என் மனதில் தோன்றியவற்றை எல்லாம் கூறிச் சென்றேன். பொறுமையாக அமர்ந்திருந்து கேட்டதற்காக உங்கட்கு எனது நன்றி உரியதாகும்.

சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தின் 32-ம் ஆண்டுவிழா இனிது துவங்குமாறு எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனை இறைஞ்சுவோமாக. அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்குதற்குரிய தொண்டைப் புரியும் இம் மகாநாடு இவ்வாண்டு இனிது நடப்பதோடு இனியும் இச்சமாஜம் பல மகாநாடுகள் கொண்டாடி, நீடூழி நிலவி மிளிர்தல் வேண்டும் என எனதுள்ளமார வாழ்த்துவதோடு இதனைத் திறந்து வைக்கும் பணியையாற்றியவனுய் அமர்கின்றேன்.

தென்னுடைய சிவனே போற்றி!
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.